

Sv. Hedviky, vdovy, vévodkyně

INTROITUS (*Ps. 118, 75 et 120*) Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua, et in veritate tua humiliásti me: confíge timóre tuo carnes meas, a mandátis tuis tímui. (*Ps. ib. 1*) Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. V. Glória Patri et Fílio, et Spirítui Sancto.

VSTUP (*Ž. 118, 75 a 120*) Poznala jsem, že jsou spravedliví soudové tvoji a že jsi mne svou věrností pokořil. Protkni tělo mé bázni před tebou; soudů tvých se bojím. (*Ž. tamt. 1*) Blahoslaveni bezúhonní na cestě životní, kteří kráčeji podle zákona Páně. V. Sláva Otci i Synu.

ORATIO – Deus, qui beátam Hedwígem a sæculi pompa ad húmílem tuæ Crucis sequélam toto corde transíre docuísti: concéde; ut ejus méritis et exémplo discámus peritúras mundi calcáre delicias, et in ampléxu tuæ Crucis ómnia nobis adversántia superáre: Qui vivis et regnas.

MODLITBA – Bože, jenž jsi svatou Hedvikou učil celým srdcem přejíti od světské nádhery k pokornému následování svého Kříže, uděl, abychom se pro její zásluhy a jejím příkladem naučili šlapati po pomíjejících rozkoších světa a v objetí svého Kříže přemáhati všecko, co se proti nám staví: Jenž žiješ.

LÉCTIO libri Sapiéntiæ (31, 10-31).

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívít lanam et linum, et

ČTENÍ z knihy Přísloví (31, 10-31).

Zdatnou ženu kdo nalezne? Nad skvosty zdaleka cenu má. Manžel na ni spoléhá, o zisk nemá nouze. Prospěch mu činí, ne škodu v každý den života svého. Pečuje o len a vlnu, pracuje radostnou rukou. Jest jak obchodní

peráta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis instítóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam domésticis suis, et cibária ancíliis suis. Considerávit agrum, et emit eum: de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum. Gustávit, et vidit, quia bona est negotiátio ejus: non extinguetur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómuí suæ a frigóribus nivis: omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus et púrpura indumentum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo. Fortitúdo et decor indumentum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus

koráb, z dálky jenž dovází chleba. Když ještě noc je, vstává, rozdává stravu své rodině, služebným svým jídlo. Na pole myslí a - koupí je; z výtěžku rukou svých vinaři. Ovíví silou svá bedra, uplatňuje své rámě. Vidí, že sladký je zisk její, nehasne v noci jí světlo. Ruce své na kužel klade, prsty pak třímají vřeteno. Ruku svou otvírá nuznému, dlaně své vztahuje k chudásu. Sněhu se pro svůj dům nebojí, jeť všecek oblečen dvojmo. Koberce hotoví sobě, kment a purpur šat její. Vážen je v branách muž její, když sedí s předními kraje. Vyrábí, prodává plátno, pásy dodává kupci. Vliv a čest její roucho jest, s úsměvem v budoucno patří. Ústa svá otvírá v moudrosti, učení vlídné má na rtech. Pátrá, co v domě se děje, chleba bez práce její. Rostou jí děti a ctí ji; roste i muž její a chválí ji: Mnoho žen vedlo si zdatně, tys je však předstihla všechny! Klamavá, prchavá krása jest; která se bojí Pána, té ženě přísluší chvála! Dejte jí z jejího zisku, skutky ať slaví

POSTCOMMUNIO – Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quæsumus, semper interventióne nos réfove, cujus solénnia celebrámus. Per Dóminum nostrum.

PO PŘIJÍMÁNÍ – Nasytil jsi, Pane, svou rodinu svatými dary; prosíme, občeřtvej nás stále na přímlovu té, jejíž konáme slavnost. Skrže Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého.

suæ, et panem otíosa non comédit. Surrexerunt filii ejus, et beatíssimam prædicaverunt: vir ejus, et laudávit eam. Multæ filiae congregaverunt divítias, tu supergræsa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

GRADUALE (*Ps. 44, 3*)
Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. V. (*lb. 5*)
Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam: et dedúcet te mirabíliter dèxtera tua.
Allelúja, allelúja. V. (*lb. 5*)
Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde et regna. Allelúja.

EVANGELIUM † Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum (*13, 44-52*).
In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscondito in

ji v branách!

Duch Svatý v dnešním *Čtení* maluje obraz dokonalé ženy, moudré, pečlivé a starostlivé hospodyně, soucitné přítelkyně chudých, vzorné matky a něžné manželky. Jejich všechna zdatnost tkví v bázni Boží.

Nikdo dosud nevyličil lépe dokonalou ženu, nežli Duch Svatý v této *Epištole*. Takové ženy může vychovat jenom pravé náboženství.

STUPŇOVÝ ZPĚV (*Ž. 44, 3*)
Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky. V. (*Tamt. 5*)
Pro pravdu, mírnost a spravedlnost; i nechť naučí tě pravice tvá činům podivuhodným.
Aleluja, aleluja. V. (*Tamt. 5*)
Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Aleluja.

EVANGELIUM † Pokračování sv. Evangelia podle Matouše (*13, 44-52*).
Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým podobnosti toto: Podobno jest království nebeské pokladu

agro: quem qui invénit homo, abscondit, et præ gáudio illius vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum. Iterum símile est regnum cælórum hómīni negotiátóri, quærénti bonas margarítas. Invénta autem una pretiósā margaríta, ábiit, et vendidit ómnia, quæ hábuít, et emit eam. Iterum símile est regnum cælórum sagénæ, missæ in mare et ex omni genere piscium congregánti. Quam, cum impléta esset, educéntes, et secus littus sedéntes, elegérunt bonos in vasa, malos autem foras miserunt. Sic erit in consummatione sæculi: exíbunt Angeli, et separábunt malos de medio iustórum, et mittent eos in camínium ignis: ibi erit fletus et stridor déntium. Intellexistis hæc ómnia? Dicunt ei: Etiam. Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno cælórum símilis est hómīni patri-famílias, qui profert de thesauro suo nova et vétera.

OFFERTORIUM (*Ps. 44, 3*)
Diffúsa est grátia in lábiis tuis: propterea benedixit te Deus in ætérnum, et in

skrytému v poli, jež člověk nalezna, zakryje a radostí nad ním jde a prodá všechno, co má, a koupí pole to. Opět podobno jest království nebeské kupci, jenž hledal dobrých perel, a když našel jednu perlu drahocennou, odešel a prodal všechno, co měl, a koupil ji. Také podobno jest království nebeské síti, která byvši spuštěna do moře, shromažďuje ze všeho rodu ryb, když se naplní, vytáhnou ji na břeh, posadí se a vyberou dobré do nádob, špatné však odvrhnou pryč. Tak bude při skonání světa: vyjdou Andělé a oddělí zlé od spravedlivých a uvrhnou je do peci ohnivé, tam bude pláč a skřípění zubů. Rozuměli jste všemu tomu? Řkou jemu: Ano. I dí jim: Proto každý učitel vyučený v království nebeském podoben jest hospodáři, který vynáší ze své zásoby věci nové i staré.

OBĚTOVÁNÍ (*Žalm 44, 3*)
Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky a na věky

sæculum sæculi.

SECRETATA – Accépta tibi sit, Dómine, sacrátæ plebis oblatio pro tuórum honóre Sanctórum: quorum se méritis de tribulatione percepisse cognóscit auxiliium. Per Dóminum.

PRÆFATIO – Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adorant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cæli, cælórumque Virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatione concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admítta júbeas deprecámur, súpplici confessione dicéntes: Sanctus.

COMMUNIO (*Psal. 44, 8*)
Dilexísti iustitiam, et odísti iniquitátem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

věků.

TICHÁ MODLITBA – Přijemná buď tobě, Pane, oběť, kterou ku počtě Svatých tvých přináší posvěcený lid, jenž poznává, že se mu pro jejich zásluhy dostalo pomoci v souzení. Skrze Pána.

PREFACE – Věru hodno a spravedливо jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, skrze Krista, Pána našeho. Skrze něhož velebnost tvou chválí Andělé, koří se Panstva, chvějí se Mocnosti, nebesa a nebeské Síly, i svatí Serafové společným plesáním oslavují; s nimiž rač, prosíme, připustiti i hlasy naše, kteřížto u pokorném vyznávání pravíme: Svatý, svatý, svatý.

K PŘIJÍMÁNÍ (*Ž. 44, 8*)
Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravost, proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj, olejem radosti před družkami tvými.